

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

III EMTA heliloomingu konkursi lõppkontsert

Ansambel Fractales ^{BELGIA}

Kavas

III EMTA heliloomingu konkursi EMTAHK võidutööd: Ryan Adams,
Donato Attanasio, Vaida Vovere, Jimena Cabrera Alvares, Yui-Ka Zheng

16.05.2025 — 17.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Vaida Vovere (2002)

„I'll Always Come Back”

Ryan Adams (1993)

„Entanglements”

Yui-Ka Zheng (1999)

„Phanio's Silence”

Donato Attanasio (2000)

„Inner Peace”

Jimena Cabrera Álvarez (2004)

„Iterations”

Ansambel Fractales

Vaheaeg / Intermission

Vaheajale järgneb konkursi tulemuste väljakuulutamine.

The announcement of the competition results will take place after the intermission.

Muusikute jaoks saab instrument osaks neist. Muusika muutub nende usundiks, mille dogmasid ja probleeme ei saa arutada ega kritiseerida. Kui oled professionaalne muusik ja esinemine on sinu kogu elu, kui palju on sinus endas alles seda, mis on ilma instrumendita?

„I'll Always Come Back” („Ma tulen alati tagasi”) on teos, mis räägib ansamblist. See uurib mängijate suhteid instrumentide ja üksteisega, avades ruumi arutamiseks probleemide üle, millega paljud muusikud oma elu jooksul kokku puutuvad. Teose nimi viitab tagasitulekule, kuid ei avalda, kuidas või millistel tingimustel. See on helilooja armastuskiri instrumentalistidele, kes pühendavad oma elu, et saada üheks oma instrumendiga, saada muusika enda pikenduseks.

Vaida Vovere (2002) on helilooja, kes õpib elektroakustilise loomingu eriala Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Ta on pärit Lätist ning lõpetanud Riia Toomkiriku koorikooli muusikateatri eriala. Vovere originaalloomingu debüüt oli kontsert „Vārsmas” („Salmid”), mille ta korraldas iseseisvalt. Kontserdil kõlasid tema enda laulud ja luuletused, esitajaks valdavalt džässmuusikutest koosnev ansambel. Ettekande lahutamatuks osadeks olid improvisatsioon ja kõneldud sõna. Pärast seda debüüti nomineeriti ta 2023. aastal Läti kultuuriauhinnale „Kultuuri kilogramm”. Vovere luuletusi on avaldatud ning kasutatud teiste heliloojate lauludes ja suuremahulistes teostes, sealhulgas Edgars Cīrulise ja Jānis Rubiksi teostes Läti Riiklikule Sümfooniaorkestrile ning etnolauljatele. Oma õpingutes tegeleb Vovere nüüd peamiselt luule ja muusika vahelise ruumi uurimisega. Tema peamine kunstiline uurimisvaldkond on ambisooniline audiaalluuletus – salvestatud häälematerjalide töötlemine ja uute heliallikate otsimine, säilitades samas sõnade tähendusliku kaalu ja tuttavlikkuse. Ta töötab ka instrumentaalteostega sõnu kas inspiratsioonina või vahendina kasutades, et leida iga interpreedi „hää”. Vovere eesmärk on ühendada oma kogemused muusikaliteatrist nüüdismuusika ja elektroakustilise komponeerimise tööriistadega.

„Entanglements” on kaheosaline teos, mis peegeldab eluhetki, mil inimene satub ootamatutesse olukordadesse. See on kogemus emotsioonidest, mis kõiguvad vastandlike seisundite vahel – sügava isetu andmise soovi, enesekaitseinstinkti ja iseenda proovilepaneku vahel, püüdes ületada isiklikult seatud tasakaalu ja korra piire.

Ryan Adams (1993) on Ameerika helilooja ja vokalist, kes tegutseb Tallinnas Eestis. Tema looming püüab luua muutlikku väljenduspaletti, et saavutada loominguline vabadus – nii uurib ta tundmatu ilu ja olemuslikku reaalsust. Ta soovib luua teoseid, millel on mitmekihiline tähendus ja mõõtmete paljusus, jättes ruumi nii lihtsusele kui ka keerukusele. Aastal 2024 pälvis Adams teosega „Constellations on a theme by Rudolf Tobias” teise koha Rudolf Tobiase heliloomingu konkursil ning teosega „Sentimental Densities” teise koha EMTAHKi konkursil. Samal aastal valiti ta kirjutama orkestriteost Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia 105. aastapäevaks. Aastal 2023 jõudis tema teos „emrof enilisüüf” Morton Gouldi noorte heliloojate auhinna finalistide hulka. Lisaks loomingulisele tegevusele on Ryan Adams aktiivne solist ja ansamblimuusik. Praegu laulab ta ansambelis Vox Clamantis ning esineb ka Eesti Filharmoonia Kammerkooriga. Tema muusikalised huvid hõlmavad paljusid kunstilisi ajastuid ja väljenduslaade, mis omakorda inspireerivad tema heliloomingut. Adamsi olulisteks kompositsiooniõpetajateks on olnud Toivo Tulev, Helena Tulse, Vera Stanojevic ja Dina Lentsner.

„Phanio’s Silence” („Phaniose vaikimine”)

Jumalate varjastel aegadel elas Phanios – ennustaja ja jumalanna Hestia soositud poeg. Phanios oli tuntud oma tarkuse ning võime poolest näha tulevikku ja mõista jumalate tahet. Tema ennustused kõlasid alati selge ja vankumatu häälega, andes juhatust unustatud linna rahvale muistse maailma äärealal. Ent koos tema kuulsusega kasvas ka jumalate kadedus.

Zeus, kartes, et Phaniose ennustused võivad seada kahtluse alla jumaliku korra, needis ta igavesse vaikusesse. Ilma võimaluseta rääkida kadus Phanios inimeste maailmast, taandudes varjusesse, kus tema lugu vajus unustusse. Sajandid möödusid ja Phaniose müüt hakkas muutuma. Mõned väitsid, et ta reetis jumalad; teised uskusid, et vaikus oli tema enda valik – viimane vastuhakk jumalikele korrale, millesse ta enam ei uskunud. Mõnes versioonis sai temast traagiline tegelane, tõe eest langenud märter; teistes aga ülbe petis, kelle langus tulenes tema enda üleolekust.

Lõin selle väljamõeldud müüdi, et küsida: millal lugu lakkab olemast „tõde”? Ja millele saab toetuda usk maailmas, kus narratiivid pidevalt muutuvad? Ma mõtlen tihti nende peale, kes asetavad kogu oma usu millelegi, millesse nad siiralt usuvad – kas selline vankumatu usk on imetlusväärne või peitub selles ka oht? Kas „algus” on alati tõeline algus ja „lõpp” päriselt lõpp? Kutsun kuulajat mõtlema lugude hapruse, usu olemuse ning selle üle, kuidas algused ja lõpud võivad jutustustes nihkuda.

Yui-ka Zheng (1999) on Hongkongi helilooja, kelle muusikat on nimetatud „puhtalt muusikaliseks” (5against4). Zhengi teosed on heliliselt mitmekesised. Ta on sügavalt huvitatud „algsete” heliallikate ja nende töödeldud vastete vaheliste piiride uurimisest, saades inspiratsiooni Theseuse paradoksist. Tema olulisimad teosed on „Tract” segaansamblile, „LoTing” *guanzhi*le ja *live*-elektroonikale, „Deadpan” orkestrile, „ERRORPunk” multimeediale ja „Be Water, My Friend” ambisoonikale.

„Inner Peace” („Sisemine rahu”)

Neli instrumenti (flööt, klarnet, klaver ja tšello) laulavad ühist mantrat vaikselt ja rituaalselt moel. Ääres asetsev interpret (viiulimängija) üritab olla rituaali kaasatud. Tõustes oma kohalt, liigub ta aeglaselt flöödi poole, instrumendi poole, mis on tõeline mantra kehastaja. Liikumise ajal möödub viiul lähedalt kolmest ülejäänud instrumendist, tekitades ootamatu reaktsiooni... iga instrument, mis oli seni mänginud väga

õhuliselt, hakkab viuli möödudes värisema ja mängib mantrat suure jõuga. Pärast seda, kui viul on istunud flöödi kõrvale, üritab ta imiteerida flöödi mängu, kuid oma vähese kogemuse tõttu katkestab ta rituaali, luues konflikte erinevate instrumentide vahel. (Flööt tõuseb samuti püsti ja liigub oma kohalt, istudes vana viiulikoha peale.) Aeglaselt algab mantra uuesti, kuid seekord tekib viulipartiis uus kõlavus; ta avastab kunstlikud ja loomulikud harmooniad ning jagab neid teiste instrumentidega. Sünnib algse mantra uus kuju. Äkitselt tõuseb flööt püsti ja liigub viuli poole, puhudes tugevaid vilehääli, kuid tema möödudes vastavad teised instrumentide mantranootidega, mängides neid suure resonantsi ja rõõmuga. Kui flööt jõuab viulini, on ta kaotanud kogu oma jõu ja pärast hetkelist kahtlust liitub ta kõigi teiste instrumentidega uues harmoonilises mantras.

Itaalias Napolis sündinud helilooja **Donato Attanasio** (2000) omandas kraadi viuli erialal 2022. aastal maksimaalsete tulemustega ning on esitanud viulirepertuaari tuntud teoseid Scarlatti Junior orkestri ja San Pietro a Majella konservatooriumi orkestriga Napolis. 2020. aastast on Attanasio õppinud klassikalist kompositsiooni, esmalt professor Gaetano Panariello juures ja praegu Paolo Tortiglione'iga. Ta on osalenud ka prof Federico Gardella meistrikursustel ning pälvinud heliloomingu vallas stipendiume nii kodumaal kui ka rahvusvaheliselt. Praegu õpib Attanasio Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Tallinnas professor Toivo Tulevi juhendamisel. Tema teosed on kõlanud Napolis ja Livornos.

„Iterations“ („Iteratsioonid“)

Mõiste „iteratsioon“ pärineb ladina keelest sõnast *iterare*, mis tähendab „korda teha“ või „korrata“. Üldiselt viitab iteratsioon protsessile, kus korratakse teatud toimingute või tegevuste kompleksi, tihti eesmärgiga jõuda soovitud tulemuse lähedale või uurida erinevaid variatsioone. Kogu teose vältel juhib muusikalist diskursust rütmiline muster – mõnikord on

see selgelt esitatud, teinekord aga peenelt vihjatud. See iteratiivne element esineb erinevate instrumentide partiides, omandades erinevaid tehnikaid ja tämbreid, nihkudes rütmiliselt või põimudes teiste mustritega, luues tihedaid polürrütmilisi faktuure. Rütm avaldub mitte ainult läbi selle ühendava motiivi, vaid ka iga instrumendi perkussiivsete võimaluste tämbrilises uurimises, tihti kasutades laiendatud tehnikaid. Vaatamata oma olulisusele ja tihti matemaatilisele käsitlemisele, eksisteerib rütm koos pidevalt areneva faktuuride, helivärvide ja atmosfääride paletiga. Teos liigub seega läbi erinevate meeleolude, alates energilistest või häirivatest hetkedest kuni rahulike lõikudeni.

Vigos Hispaanias üles kasvanud **Jimena Cabrera Álvarez** (2004) alustas oma muusikalist teekonda amatöörina, lauldes lapsepõlves kooris. 8-aastaselt hakkas ta õppima klaverit Vigo konservatooriumis, mille lõpetas 2022. aastal. Seejärel jätkas ta kodulinna bakalaureuseõpinguid kompositsiooni alal. Hetkel õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Toivo Tulevi ja René Eespere juhendamisel.

Belgia nüüdismuusika ansambel **Fractales** tegutseb alates 2012. aastast Brüsselis. Ansambel loodi eesmärgiga edendada ja avastada uut repertuaari ning on spetsialiseerunud kaasaegse kammermuusika esitamisele ilma dirigendita. Fractalesi koosseisu kuuluvad Renata Kambarova (flööt), Benjamin Maneyrol (klarnet), Gian Ponte (klaver) Marion Borgel (viul) ja Diego Coutinho (tšello). Ansambel on tuntud oma mitmekesise repertuaari poolest, mis hõlmab erinevaid nüüdismuusika stiile. Fractales on esinenud paljudel festivalidel üle Euroopa, sh Veneetsia biennaal, festival AFEKT, DeciBels, DME, ReMusik, Nuova Consonanza, Ars Musica ja Loop. Ansambel on pälvinud mitmeid tunnustusi, sealhulgas „Just Composed!” interpretatsioonipremia Viini Muusika ja Kunstide Ülikoolilt aastatel 2014 ja 2018 ning žürii ja publiku auhinna Wilhelm Twee kammermuusika konkursil 2017. aastal.

For musicians, their instrument becomes part of them. Music becomes their religion, whose dogmas and issues cannot be discussed or criticized. If you are a professional musician and performing is your whole life, how much of yourself remains without the instrument?

„I'll Always Come Back“ is a piece about an ensemble. It explores the relationships of the players with their instruments and with each other, opening up space for discussion of the problems that many musicians face throughout their lives. The title suggests a return but does not reveal how or under what conditions. It is a love letter from the composer to instrumentalists, who dedicate their lives to becoming one with their instrument, becoming an extension of music itself.

Vaida Vovere (2002) is a composer studying electroacoustic music composition at the Estonian Academy of Music and Theatre. She is from Latvia and graduated from the Riga Cathedral Choir School's musical theatre program. Previously, she created music primarily through songwriting and poetry. Vovere's original music debut was a concert called *„Vārsmas“* („Verses“), which she organized herself. The concert featured her songs and poems, performed by an ensemble of mostly jazz musicians, with elements of improvisation and spoken word. After this debut, she was nominated for the Latvian *„Kilogram of Culture“* award in 2023. Vovere's poems have been published and used by other composers in their songs and larger scale works. Notable examples include works by Edgars Cīrulis and Jānis Rubiks, created for the Latvian National Symphony Orchestra and ethno singers. In her current studies, Vovere is working in the space between music and poetry. Her primary artistic focus is creating recorded poems using spatial sound, manipulating voice recordings, seeking new sound sources while preserving the weight and recognition of the words. She is also writing instrumental music, using words either as an inspiration or as a medium to discover the *„voice“* of the performers. Vovere aims to combine her experience in musical theatre with the tools and techniques of contemporary electroacoustic composition.

„Entanglements“ is a work in two movements which reflects on moments in life when one finds themselves caught in unforeseen circumstances. An experience of emotions fluctuating between conflicting states created by pursuing a deep desire for selfless giving, an instinct for self-protection, and an attempt to challenge oneself by moving beyond self-established ideas of balance and order.

Ryan Adams (1993) is an American composer and vocalist based in Tallinn, Estonia. His work strives to create a mutating palette of expression to achieve creative freedom; thus exploring the beauty and essential reality of the unknown. He strives to create works that are multitudinous in meaning and dimension – allowing space for simplicity and complexity. In 2024, Adams was awarded second place in the Rudolf Tobias Composition Competition for his work *Constellations on a theme by Rudolf Tobias* and the EMTAHK Competition for *Sentimental Densities*, and was selected to compose an orchestral work for the 105th anniversary of the Estonian Academy of Music and Theatre. In 2023, his work *emrof enilisüüf* earned him a place among the finalists for the Morton Gould Young Composer Award. Aside from his role as a creator, Ryan Adams is also an active soloist and ensemble musician. He is currently engaged with Vox Clamantis and also performs with the Estonian Philharmonic Chamber Choir. His musical interests span many artistic periods and expressions, which in turn, inspire his compositional work. His important mentors in composition include Toivo Tulev, Helena Tulse, Vera Stanojevic, and Dina Lentsner.

„Phanio’s Silence“

In the early days of the gods, there was Phanio, a seer and favored son of the goddess Hestia. Phanio was known for his wisdom and ability to peer into the future, interpreting the will of the gods. His prophecies were always spoken in a clear, unwavering voice, bringing guidance to the people of a forgotten city at the edge of the ancient world. But as his fame grew, so too

did the jealousy of the gods. Zeus, fearing that Phanios prophecies would challenge the divine order, cursed him with eternal silence. Unable to speak, Phanios disappeared from the mortal world, retreating to the shadows, where his story faded into obscurity. Centuries passed, and the myth of Phanios began to change. Some claimed he had betrayed the gods; others said his silence was self-imposed, a final act of defiance against a divine order he no longer believed in. In some versions, he became a tragic figure, a martyr for truth; in others, a deceiver whose arrogance led to his fall.

I created this fictional myth to question the true nature of myths themselves. At what point does a story stop being "true"? And in a world of shifting narratives, what should the believers hold onto? I often think about those who place their complete trust in something they believe – whether that unwavering faith is admirable or if it comes with its own dangers. Is the 'start' really the 'start' and the 'end' really 'the end'? I invite the listener to reflect on the fragility of stories, the nature of belief, and how beginnings and endings can shift in the retelling.

Yui-ka Zheng (1999) is a Hong Kong composer whose music has been described as “purely musical” (5against4). Zheng’s compositional repertoire spans diverse sonic realms. She is deeply interested in exploring the boundaries between „original“ sound sources and their processed counterparts, drawing inspiration from the philosophical concept of the Ship of Theseus. Her major works include *Tract* for mixed ensemble, *LoTing* for guanzi and live electronics, *Deadpan* for orchestra, *ERRORPunk* for multimedia and *Be Water, My Friend* for ambisonic.

„Inner Peace“

Four instruments (flute, clarinet, piano and cello) sing together a mantra in a silent and ritual way. An external instrument (the violin) tries to be involved in the ritual. Standing from his seat, he slowly moves toward the flute, the instrument that truly incarnates the mantra. During his movements the violin passes near the three other instruments creating an unexpected reaction... every instrument, that until then had played in a very airy way, at the passage of the violin, is shaken and starts playing with great strength the notes of the mantra. After sitting next to the flute, the violin tries to imitate his playing, but, due to its lack of experience, interrupts the ritual creating conflicts between the different instruments. (The flute as well stands up and moves away from his place, sitting in the old violin spot). Slowly the mantra starts again, but this time the violin evolves into a new sonority; he discovers artificial and natural harmonics and shares them with the other instruments. A new shape of the initial mantra is born. Suddenly the flute stands up and moves toward the violin with strong whistling harmonics, but at his passage the other instruments answer with the note of the mantra played with great resonance and joy. At his arrival near the violin, the flute has lost all his strength and, after a moment of suspense, joins all the other instruments in the new harmonic mantra.

Donato Attanasio (2000) was born in Naples, Italy. He graduated in violin in 2022 with full marks and has performed renowned violin repertoire with the Orchestra Scarlatti Junior and with Orchestra of San Pietro a Majella Conservatory, Naples. From 2020 he is studying classical composition, first with Professor Gaetano Panariello and now with Paolo Tortiglione. He has also attended master classes with Profesor Federico Gardella. Winner of national and international scholarship in composition, Attanasio is now studying at the Estonian Academy of Music and Theatre with Professor Toivo Tulev. Since 2023 his works have been performed in Naples and Livorno.

„Iterations“

The term iteration comes from the Latin *iterare*, meaning “to repeat.” In general, iteration refers to the process of repeating a set of operations or actions, often with the goal of approaching a desired result or exploring variations. Throughout the piece, a rhythmic pattern guides the musical discourse – at times explicitly presented, at others subtly suggested. This iterative element moves across the different instruments, adopting a variety of techniques and timbres, shifting rhythmically or overlapping with other patterns, thereby generating dense polyrhythmic textures. Rhythm manifests not only through this unifying motive, but also through a timbral exploration of each instrument’s percussive potential, often employing extended techniques. Despite its prominence – and its frequently mathematical treatment – rhythm coexists with a constantly evolving palette of textures, sonorities, and atmospheres. The piece thus moves through a range of moods, from energetic or unsettling moments to passages of calm.

Jimena Cabrera Álvarez (2004) was born in Vigo, Spain. She began her musical journey as an amateur, participating in a choir during her childhood. At the age of 8, she started studying piano at the Professional Conservatory of Music of Vigo, graduating with a professional piano degree in 2022. Since then, she has been pursuing a Bachelor’s degree in composition at the High Conservatory of Music of Vigo. Currently, she is studying at the Estonian Academy of Music and Theatre under the guidance of Toivo Tulev and René Eespere.

The Belgian contemporary music ensemble **Fractales** has been active since 2012 in Brussels. The ensemble was founded with the aim of promoting and exploring new repertoire and specializes in performing contemporary chamber music without a conductor. Fractales consists of Renata Kambarova (flute), Benjamin Maneyrol (clarinet), Gian Ponte (piano), Marion Borgel (violin), and Diego Coutinho (cello). The ensemble

is known for its diverse repertoire, which spans various styles of contemporary music. Fractales has performed at numerous festivals across Europe, including the Venice Biennale, the Afekt Festival in Estonia, DeciBels, DME, ReMusik, Nuova Consonanza, Ars Musica, and Loop. The ensemble has received several accolades, including the "Just Composed!" interpretation prize from the University of Music and Performing Arts Vienna in 2014 and 2018, as well as the jury and audience prizes at the Wilhelm Töwe Chamber Music Competition in 2017.

OOTAME KUULAMA

T 20.05 kell 19.00 / EMTA suur saal / pilet Piletikeskusest

Armastada ja olla õnnelik. Eino Tamberg 95

Karis Trass (metsosopran), Ingely Laiv-Järvi (oboe),
Toomas Vavilov (klarnet), Henry-David Varema (tšello)
Heigo Rosin (löökpillid), Adam Jeffrey (löökpillid),
Brita Reinmann (löökpillid), Gertrud Jeffrey (löökpillid)
Marko Martin (klaver), Maksim Štšura (klaver)

L 24.05 kell 19.00 / EMTA suur saal / tasuta

Doktorikontsert „Reditus Veneris”

Marcelo Politano (helilooming, kitarr, flöödid),
Francesco Pio Russo (fagott)
Kaastegevad Katariin Raska (torupill), Karoliina Kreintaal (viul),
Laura Lehto (kannel), Luiz Black (löökpillid)
Kavas Politano

R 13.06 kell 19.00 / EMTA *black box* / tasuta

Doktorikontsert

Doğaç İşbilen (helilooming)
Kaastegevad Marta Ojasoo (sopran), Burhan Hatinoğlu (visuaalrežissöör),
Eren Kasapoğlu (helirežissöör)
Kavas Doğaç İşbilen

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasaalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.

Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

